

Der vil dog ikke blive Tale om at indkalde Elevens Forældre til Møde for Ungdomsskolenevnet, men Eleven maa selv give Møde og gøre Rede for Grunden til Forsømmelsen, og en Frist af 2 Maaneder som efter Folkeskoleloven, før Forsømmelserne tages op til Behandling, maa paa Grund af Skolens korte Varighed anses for udelukket. Iøvrigt maa der, da Talen her er om unge Mennesker, tillægges dette Møde særlig Betydning, da det i de fleste Tilfælde skulde være muligt at tale de unge Mennesker til Rette og faa dem til at indse, at de tjener deres egen Sag bedst ved at passe Skolen. Lykkes dette ikke, og er der Grund til at paatale Forsømmelsen, kan Advarsel eller Bøde efter de i Folkeskolelovens § 48, Stk. 3 og 4, givne Regler bringes til Anvendelse, men man foreslaar her som et virksomt Middel til Bødernes Inddrivelse, at de skal kunne forlanges indeholdt i Elevens Arbejdsfortjeneste.

I særlig alvorlige Tilfælde, hvor en Elev groft har forsømt Skolen, og intet andet Middel har vist sig egnet — maaske fordi Eleven er uden Arbejde og derfor er ligeglad med Bøderne — kunde der være Tale om paa tilsvarende Maade som i Børneskolen at lade Børneforsorgsmyndighederne tage Affære. Paa Grund af dette Skridts indgribende Karakter har Udvalget imidlertid ikke ønsket at stille Forslag herom, men foreslaar, at Eleven i Stedet for kan *bortvises* fra Skolen. Dette Skridt er i og for sig ikke logisk; men selvom Frihed for Skolen er det, Eleven maaske helst af alt ønsker, vil en Bortvisning dog næppe være uden Virkning for ham, da det af hans Attestbog vil komme til at fremgaa, at han ikke har opfyldt sin Ungdomsskolepligt; hvorvidt det skal anføres i Attestbogen, at den paagældende er bortvist fra Skolen, har man ikke ønsket direkte at tage Stilling til. Noget Paabud herom bør Loven næppe indeholde, men paa den anden Side bør der være Mulighed for i paakommende Tilfælde at give Attestbogen Paategning herom, hvilket ogsaa stemmer med, at det Vidnesbyrd, der udstedes ved Skolens Slutning, skal indeholde Oplysning om, hvorvidt Undervisningen er fulgt uden væsentlige Forsømmelser.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor en Elev forsynder sig groft mod Skolens Orden og maaske truer med at umuliggøre Arbejdet, mener man, at Bortvisning bør kunne benyttes til som det yderste Middel at skille sig af med Eleven.

Ved Bestemmelsen i Stk. 3 er der foreslaaet aabnet Adgang til at bringe andre Forholdsregler end de sædvanlige til Anvendelse, hvis der i det enkelte Tilfælde skulde være Udsigt til, at andre Midler skulde være mere virksomme til at forebygge, at en Elev forsømmer Skolen.

#### Til § 4.

I Stk. 1 er der foreslaaet Bestemmelser om Skolens Varighed, som efter nærmere Bestemmelse paa Skoleplanen skal fastsættes til *mindst 240 Timer* og *højest* maa fastsættes til *360 Timer*; i dette Tilfælde vil Undervisningspligten i den paagældende Kommune da ogsaa komme til at omfatte 360 Timer. Man har ikke ment at kunne gaa videre, skønt 360 Timer er væsentlig mindre end Timetallet paa de tekniske Skoler og Handlsskolerne.

Undervisningen skal efter de foreslaaede Bestemmelser *fordeles paa 2 Aar* og vil, hvis den omfatter 240 Timer, f. Eks. kunne gives i Løbet af 2 Vinterhalvaar med 6 Timer om Ugen gennem 5 Maaneder. Naar man foreslaar en Fordeling af Undervisningen over 2 Aar, skyldes det navnlig Hensynet til at faa en vis Fasthed over dette Forhold, som baade vil lette Organisation af Ungdomsskolen og være mere hensigtsmæssig for Eleverne, særlig i Tilfælde af Flytning fra et Sted til et andet.

I de Tilfælde, hvor det maatte vise sig muligt at indføre Dagundervisning, maa det imidlertid forudses, at dette vil være betinget af, at Undervisningen kan samles paa 1 Aar, og der foreslaas derfor i Stk. 2 aabnet Adgang hertil.